

Maluks: «Som una barreja de música tropical i electrònica»

Parlem amb la banda de Benimaclet sobre el nou treball discogràfic 'Som i vibrem'

Maluks | Jaume Verdú

Som i vibrem (Propaganda pel Fet!, 2021) és el primer disc llarg de **Maluks**, un quartet femení de Benimaclet que coneix els seus drets individuals i col·lectius i els reivindica als compassos de dancehall, dembow, rap o soca amb la cadència de la timba llatina. Un disc que és també un punt de fugida dels temps pandèmics actuals.

Treure un àlbum amb onze temes és un pas endavant en la vostra professionalització?

Maria Deltell: Si haguérem tret un disc de colp amb onze temes no hauríem tingut tant de recorregut. El llançament dels senzills va rebre un *feedback* que ens va portar a actuar per les comarques i participar en festivals com el Viña Rock, Feslloc o Festivern. El disc de debut és una carta de presentació que conté cançons ja conegudes, altres de nascudes durant el confinament i un *bonus track*. El disc és comparable al que pot fer un periodista compilant gran part dels articles publicats de manera conjunta i unificada en un llibre. Nosaltres hem compactat tot el treball d'una forma més professional.

Com és el tropicalisme valencià que vos defineix?

M.D: Som una barreja de música tropical i electrònica. Tropical perquè ens basem molt en la música del Carib, des de Jamaica fins a Cuba. Ens encanta la música jamaicana, els ritmes de dancehall, el reggae, el dub, però també els sons llatins de la cúmbia o el calipso. Hem fet una

fusió de les dues parts mesclant l'electrònica jamaicana més moderna amb els vents, pianos, el son i la percussió cubanes. Eixa fusió l'hem transportada també a l'electrònica valenciana dels anys noranta.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=mW22tU9tUqc>

Quines són les vostres influències a l'hora de fer música i quines són les vostres referències culturals i estètiques?

Núria Pons: Ens fixem en molts grups que tenim pròxims i altres d'internacionals com per exemple **Orishas**, o estatals com la **Sra. Tomasa**, però intentem escoltar música molt variada. A l'inici de **Maluks** férem una llista de Spotify amb cançons de dancehall, reggae o pop per a enriquir-nos, a banda de llegir molt sobre música. Cadascuna aporta el seu bagatge musical.

M.D: Si anem a un *soundsystem* de l'electrocúmbia mexicana, també predominen els colors fosforescents i els neons. Les influències estètiques procedeixen de la cultura *underground* que es genera a l'altre costat de l'Atlàntic, i tot això ho remenem amb les coses d'ací.

Hi ha pinzellades de tradició en la vostra música i d'alguna sonoritat bandística. D'on procedeixen?

Marina Bolea: Núria i jo pertanyem a la Societat Musical del Centre Instructiu Musical de Benimaclet, el CIM. Allí hem crescut, hem rebut les influències de la música valenciana i europea i hem conegut eixa sonoritat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=C15rTOmn2zE>

Al disc hi ha dos tipus de cançons, unes festives i unes altres, les noves, més introspectives. Trieu un tema i expliqueu per què.

M.B: Hi ha una cançó nova, "No more", que parla de la resiliència, d'eixes ocasions en què toquem fons i hem de saber mirar endins i ressorgir. Com diu la lletra, *?no more plors, no more pors*'.

Laura Honrubia: Jo destaque el fluir de les cançons més lentes com "Naveguem" i "L'espera". I també m'identifique amb "No more". Totes hem tingut crisis personals sense saber trobar la sortida. La cançó té un progrés molt bonic. Neix de la foscor d'eixe moment dur i va creixent a mesura que en la lletra comences a descobrir la teua pròpia llum. Quan una està bé és capaç de cuidar els altres. A la cançó hi diu *?jo soc la meua calma*!, una preciositat de frase.

N.P: "Soca-rel" ja l'hem rodat als concerts. És la meua preferida perquè quan l'escrivia pensava en els meus iaïos que viuen al poble, l'Atzúbia (la Marina alta). Transmet el missatge de la senzillesa de viure, del contacte pròxim i directe. També és un recull de moltes frases de la cultura popular valenciana. És una manera de contribuir que la llengua no es perda a través d'un format que no caduca, la cançó, i aquesta fa festaca amb **Pa Lao** (Jordi Palau), que ens torna als dies d'**Orxata Sound System**.

M.D: "Contra l'oblit". Retem homenatge a Neus Català, a la dignitat d'una dona que va patir la reclusió en un camp de concentració nazi. Maluks arriba a la gent jove, i mentre ballen i escolten aquesta cançó tenen present la lluita antifeixista i el perill de blanquejar aquells que volen negar els drets a les dones o a les persones que arriben d'altres països. Ho fem a ritme de d'electrocúmbia i amb **Carles Belda** a l'acordió diatònic. Volem transmetre un missatge de ràbia, però esperançador, perquè a dalt i a baix dels escenaris som moltes les que seguim combatent el feixisme.

Molts dels temes són trilingües. El món és més ric amb la diversitat, també lingüística?

N.P: La llengua vehicular és el valencià perquè és la més minoritzada i la que es troba en més perill, però no és l'única que gastem.

L.H: Soc nascuda i criada a Albacete. Parle valencià, però em sent més còmoda expressant-me en castellà. Una mescla de les llengües enriqueix la nostra música i l'anglès ens surt moltes vegades per a encaixar frases soltes en les melodies. El públic pot reconèixer-se en qualsevol de les tres llengües.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=jfN1vtUTK14>

El missatge feminista en temes com "Fins l'alba" transmet la idea que no hi ha edat per a gaudir de la vida i la festa. Voleu trencar amb els prejudicis de l'edat en la dona?

N.P: En tots els clips de **Maluks** apareix gent major. La música no té edat i no pertany a cap generació.

M.B: Les campanyes publicitàries i l'oci van dirigides a la infància i a la joventut i sembla que oblidem que hi ha vida més enllà dels 50 anys. **Maluks** ho té sempre present a les seves lletres i als clips donant una imatge positiva i intergeneracional.